

22.

Til Folketingets Toldudvalg.

Undertegnede jydste og fynske Saltraffinaderier tillade sig herved i Anledning af de i Toldkommissionen fremkomne Udtalelser angaaende Tolden paa Salt at oplyse følgende:

Der er fremhævet fra Mindretallets Side, at der ikke fandtes Anledning til at opretholde den nuværende Beskyttelse for de danske Saltraffinaderier eller overhovedet at indrømme den mindre Beskyttelse af 10 Ore pr. 100 Pund raffineret Salt, som foreslaaet af Flertallet, af følgende Grunde: for det første, fordi Saltet anvendes i enhver Hus-holdning, og for det andet, fordi et kjøbenhavnsk Saltraffinaderi, Christiansholms Fabrikker, der angives at producere lige saa meget Salt som samtlige andre 13 à 14 danske Saltraffinaderier, har kunnet give sine Aktionærer i de sidste Aar et Udbytte af 10 pCt.

Til det første er at bemærke — som allerede fremhævet i vort Andragende af 13de September 1895 — at hvis Beskyttelsen ophæves eller nedsættes, og der som Følge heraf nødvendigvis finder en tilsvarende Nedsættelse Sted i Prisjerne for en gros Handelen, vil Resultatet dog blive dette, at den lille Prisdifference gaar i Mellemhändlernes Lomme og aldeles ikke kommer Konsumenterne til gode; særlig vil det være Tilfældet for den fattigere Befolknings Vedkommende, som sædvanlig køber Salt i meget lille Maal.

Til det andet skulle vi bemærke, for det første, at Christiansholms Fabrikker ikke producere Halvdelen af den danske Saltproduktion, men næppe en Tredjedel, og for det andet, at naar Christiansholms Fabrikker i de sidste Aar have kunnet give sine Aktionærer 10 pCt. Udbytte, er det en Fejltagelse, at man deraf kan drage den Slutning, at de danske Saltraffinaderier ikke behøve den nuværende Beskyttelse, der i Forbindelse med Røsesproduktionen andrager 24 Ore for 100 Pund raffineret Salt; thi i vor Tid, hvor Konkurrencen med Udlandet i denne Artikel er saa skarp, dels ved lave Arbejdsudgifter paa de tyske Raffinaderier, dels ved billige Fragttakster paa de tyske Statsbaner, maa Grunden til Christiansholms Fabrikkers Udbytte ene søges deri, at disse kunne afsætte største Delen af deres Saltproduktion i Kjøbenhavn og den nærmeste Omegn og navnlig hele deres Røsesproduktion i selve Kjøbenhavn. De jydste og fynske Saltraffinaderier maa derimod afsætte største Delen af deres Avance til Fragtudlæg til de danske Statsbaner, idet største Delen af hvert Saltraffinaderis Salt- og Røsesproduktion skal afsættes uden for deres Hys Opland. Vi kunne til Eksempel oplyse, af af 3 Raffinaderier, nemlig C. W. Voehr's i Fredericia; Chr. Faber & Co.'s i Odense og Baagh & Dvigt Pedersen's i Esbjerg, er der i Aaret 1886 betalt i Fragt til de danske Statsbaner for Salt og Røse fra de respektive Raffinaderier og til Forbrugerne i alt Kr. 16,117.⁹⁶. Dersom Christiansholms Fabrikker skulle have en lignende Fragtudgift i Forhold til deres Produktion, vilde Resultatet ikke være blevet 10 pCt., men højst 5 pCt. Udbytte til Aktionærerne.

Dette er altsaa det Resultat, der kan naas med en Beskyttelse af 24 Ore paa 100 Pund raffineret Salt, naar der ikke er saa exceptionelle Forhold til Stede, at hele Produktionen kan afsættes paa Stedet; men naar Flertallets Forslag skulde blive gennemført, at Beskyttelsen nedsættes fra 24 Ore til 10 Ore, vil Resultatet blive, at den danske Saltindustri ikke en Gang kan give et Udbytte af 5 pCt., og Mindretallets Forslag, som gaar ud paa helt at fratage os Beskyttelsen, vil føre til, at denne Industri maa ophæves.